

Banner 1

Ve světě šlechty se cenila zejména urozenost a starobylost. Proto řada rodů vytvářela legendy o svém původu. Collaltové měli podobných pověstí hned několik. Ta nejstarší z konce středověku klade vznik rodu již do 2. století, kdy měl padovský biskup sv. Prodocimo vyléčit ženu fiktivního **hraběte z Trevisa, zakladatele rodu**, z těžké nemoci. Po tomto zázraku se hrabě nechal pokřtít, a tím inspiroval k obrácení na víru celé město. Počátky rodu tak byly propojeny s rozšířením křesťanství v oblasti Trevisa.

Nejpozději z první poloviny 15. století pochází pověst propojující rod Collalto s Hohenzollerny, která je obsažena mimo jiné v genealogickém díle Jacopa Zabarely ml. (1660). **Jistý Menhart z rodu Hohenzollernů měl být lotrinským králem Zwentiboldem na konci 9. st. vypuzen do Itálie, kde se měl usadit v Trevisu. Z jeho potomků měli pocházet i hrabata Collalto.** Tato legenda se zakládala na podobnosti erbů obou rodů a byla v povědomí Collaltů usazena natolik, že hrabě Rambaldo XIII. v případě vymření italské i moravské linie odkázal svá panství Hohenzollernům.

Jako nejpravděpodobnější se jeví verze, podle níž příslušníci rodu Collalto pocházejí z germánského kmene Langobardů, který v roce 568 vpadl na území Apeninského poloostrova. Tato tradice zaznamenaná i v genealogii Antonia Rambalda (1729) je nicméně podložena pouze pozdějšími prameny. Nejstarším doloženým předkem rodu Collalto je Rambaldo, jenž se objevuje v pramenech po polovině 10. století. **Od Berengara II. a jeho syna Adalberta získal listinu, již mu oba panovníci udělili dvůr Lovadina nacházející se na pravém břehu řeky Piavy.**

Banner 4

U rodu Collalto nacházíme četné projevy zbožnosti, což zvyšovalo nejen náležitou reprezentaci rodu, ale také projevovalo snahu o péči o duši, zaopatření pro druhorozené syny, a především zájem o ovládnutí teritoria pomocí řeholních institucí.

Collaltové již v raných dobách zakládali četné kostely a kláštery, nejstarší z nich zasvětili, v návaznosti na langobardské kořeny rodu, jménu svého nejstaršího předka Rambalda. Před rokem 1065 založili významný klášter Sant'Eustachio di Nervesa, učinili několik donací ve prospěch církevních institucí nejen na území vlastního rodového dominia, ale i v Benátkách a Mantově. Ve 20. letech 13. st. založila Giuliana v Benátkách klášter Santi Biagio e Cata Ideo a stala se jeho první představenou.

Rambaldo Collalto se svojí ženou Blankou Polyxenou, která byla původně protestantského vyznání a kvůli sňatku s Rambaldem Collaltem konvertovala ke katolicismu, zaváděli na českém panství ráznou rekatolizaci, zakládali četné kláštery a kostely.

Rodový majetek se dělil rovným dílem mezi všechny legitimní mužské potomky, na řadu členů tak zbyla jen nepatrná část, proto hledali uplatnění ve službách církve. Mezi významné

církevní hodnostáře z tohoto rodu patří Manfredo, biskup v Cenedě a později i ve Faltre a Bellunu, a Robert, opat kláštera Santa Maria di Follina a kláštera v Basili, později také papežský protonotář a držitel několika kanonikátů. Hrabě Manfredo V. působil u dvora papeže Lva X. jako tajný komoří. Papež mu bulou z 6. června 1521 udělil patronát kláštera sv. Eustacha v Nervesi.